18/05/2019

Τι μπορεί να δει κάποιος στο μουσείο της Ι.Μ. Μεγάλου Μετεώρου

/ Ιερές Μονές

Η μο-νή του Με-γά-λου Με-τε-ώ-ρου δι-α-μόρ-φω-σε μί-α σει-ρά α-πό πε-ρι-κα-λείς μου-σεια-κούς χώ-ρους, για την α-νά-δει-ξη του α-νε-κτί-μη-του κει-μη-λια-κού πλού-του της και την προ-βο-λή της ε-θνι-κής μας κλη-ρο-νο-μιάς, της ι-στο-ρί-ας και της πα-ρά-δο-σης.

Φο-ρη-τές ει-κό-νες, χρυ-σο-κέν-τη-τες και ξυ-λό-γλυ-πτες πα-ρα-στά-σεις, χει-ρό-γρα-φοι κώ-δι-κες, αρ-χέ-τυ-πα και πα-λαι-ό-τυ-πα, λει-τουρ-γι-κά λα-τρευ-τι-κά σκεύ-η, αυ-θεν-τι-κά ε-θνι-κά κει-μή-λια και α-πλά αν-τι-κεί-με-να της κα-θη-με-ρι-νής ζω-ής, αλ-λά και νέ-α έρ-γα ει-δι-κά σχε-δι-α-σμέ-να για να προ-βά-λουν και να α-να-δεί-ξουν ι-δέ-ες, α-ξί-ες και ι-δα-νι-κά, α-πο-πνέ-ουν την ευ-ω-δί-α της α-γά-πης προς τον Χρι-στό και τον πλη-σί-ον, της προσ-δο-κί-ας της Βα-σι-λεί-ας του Θε-ού, της α-δι-ά-λει-πτης προ-σευ-χής, της ι-σό-βιας υ-πο-μο-νής και της α-γνής φι-λο-πα-τρί-ας.

Ο ε-πι-σκέ-πτης μπο-ρεί να ε-πι-σκε-φθεί και να θαυ-μά-σει τους ε-ξής χώ-ρους:

Αί-θου-σα Σκευ-ο-φυ-λα-κεί-ου «Λά-ζα-ρος Δε-ρι-ζι-ώ-της». Στε-γά-ζε-ται στο πα-λαι-ό α-να-στη-λω-μέ-νο Γη-ρο-κο-μεί-ο της Μο-νής. Σ’ αυ-τήν ε-κτί-θεν-ται φο-ρη-τές ει-κό-νες, χρυ-σο-κέν-τη-τοι ε-πι-τά-φιοι και άμ-φια, βη-μό-θυ-ρα και άλ-λα εκ-κλη-σι-α-στι-κά κει-μή-λια. Στον ί-διο χώ-ρο στε-γά-ζε-ται και μι-κρό προ-σευ-χά-διο των Α-γί-ων Α-ναρ-γύ-ρων α-γι-ο-γρα-φη-μέ-νο α-πό τον Βλά-ση Τσο-τσώ-νη.

Αί-θου-σες Χει-ρο-γρά-φων και Νε-ο-μαρ-τύ-ρων «Δη-μή-τριος Σο-φια-νός». Στε-γά-ζον-ται στον ά-νω ό-ρο-φο του πα-λαι-ού α-να-στη-λω-μέ-νου Νο-σο-κο-μεί-ου. Ε-κεί ε-κτί-θεν-ται σπου-δαί-α πα-λαι-ά χει-ρό-γρα-φα, έγ-γρα-φα και πα-λαι-ό-τυ-πα, πε-ρί-τε-χνοι ξυ-λό-γλυ-πτοι σταυ-ροί και α-γι-ο-γρα-φι-κές συν-θέ-σεις Νε-ο-μαρ-τύ-ρων ζω-γρα-φι-σμέ-νες ε-πί-σης α-πό τον Βλά-ση Τσο-τσώ-νη.

Αί-θου-σα Θε-ο-λο-γι-κής και Ι-στο-ρι-κής Πι-να-κο-θή-κης «Γε-ώρ-γιος Τσι-ου-λά-κης». Στε-γά-ζε-ται στην πα-λαι-ά α-να-στη-λω-μέ-νη Τρά-πε-ζα (τρα-πε-ζα-ρί-α) της Μο-νής. Σ’ αυ-τήν ε-κτί-θεν-ται ζω-γρα-φι-κοί πί-να-κες (ε-λαι-ο-γρα-φί-ες) θε-ο-λο-γι-κού και ι-στο-ρι-κού πε-ρι-ε-χο-μέ-νου, ζω-γρα-φι-σμέ-νες α-πό τον Κα-λαμ-πα-κι-ώ-τη ζω-γρά-φο Κων-σταν-τί-νο Α-δά-μο, κα-θώς και δύ-ο α-γι-ο-γρα-φι-κές πα-ρα-στά-σεις με θέ-μα το Ά-γιο Μαν-δή-λιο και

την Πα-να-γί-α, έρ-γα του Βλά-ση Τσο-τσώ-νη.

Αί-θου-σα Ι-στο-ρι-κού-Λα-ο-γρα-φι-κού Μου-σεί-ου «Κων-σταν-τί-νος Μαν-τζά-νας». Στε-γά-ζε-ται κά-τω α-πό την πα-λαι-ά Τρά-πε-ζα. Πε-ρι-έ-χει αυ-θεν-τι-κά ι-στο-ρι-κά κει-μή-λια α-πό την Ε-πα-νά-στα-ση του 1821, το Μα-κε-δο-νι-κό Α-γώ-να 1904-1908, τους Βαλ-κα-νι-κούς Πο-λέ-μους 1912-13, την Ε-πο-ποι-ΐ-α 1940-1941, πα-ρα-δο-σια-κές εν-δυ-μα-σί-ες και δι-ά-φο-ρα άλ-λα σχε-τι-κά εκ-θέ-μα-τα.

Αί-θου-σα Εγ-χρώ-μων Ι-στο-ρι-κών Λι-θο-γρα-φι-ών «Νι-κη-φό-ρος Κο-μί-νης». Στε-γά-ζε-ται στο δι-ά-δρο-μο έ-ξω α-πό το Ι-στο-ρι-κό και Λα-ο-γρα-φι-κό Μου-σεί-ο. Αυ-τή πε-ρι-λαμ-βά-νει σπου-δαί-ες αυ-θεν-τι-κές ι-στο-ρι-κές έγ-χρω-μες Λι-θο-γρα-φί-ες των Βαλ-κα-νι-κών Πο-λέ-μων 1912-1913 και της Ε-πο-ποι-ΐ-ας του 1940-41.

Πα-λαι-ά Ε-στί-α (Μα-γει-ρεί-ο, Μαγ-κι-πεί-ο). Βρί-σκε-ται στα βό-ρεια της πα-λαι-άς Τρά-πε-ζας με μι-κρό ξυ-λό-φουρ-νο, πυ-ρο-στι-ές, κεν-τρι-κή ά-ρου-λα, ξύ-λι-να και μπα-κι-ρέ-νια σκεύ-η, κλει-δο-πί-να-κες, ξύ-λι-νες καρ-δά-ρες, βι-τσέ-λες και άλ-λα πα-λαι-ά εί-δη ε-στι-ά-σε-ως.

Κελ-λά-ρι – Πα-λαι-ό Ξυ-λουρ-γεί-ο. Βρί-σκε-ται στο ι-σό-γει-ο, βο-ρεί-ως της κεν-τρι-κής ει-σό-δου της Μο-νής. Πε-ρι-λαμ-βά-νει πα-λαι-ά βα-ρέ-λια, κά-δες, πα-τη-τή-ρια, α-σκούς δερ-μά-τι-νους, ντα-μι-τζά-νες, κό-φες κα-λα-μέ-νι-ες, α-λέ-τρια, ξυ-λουρ-γι-κό πάγ-κο, ρο-κά-νια, πλά-νες, τρυ-πά-νια, σκε-πάρ-νια, χει-ρο-πρί-ο-να, ξύ-λι-νους σφι-κτή-ρες κ.λπ.

Ο-στε-ο-φυ-λά-κιο. Βρί-σκε-ται βο-ρεί-ως της κεν-τρι-κής κλί-μα-κας α-πό το ι-σό-γει-ο στον α΄ ό-ρο-φο της Μο-νής και πε-ρι-λαμ-βά-νει τα λεί-ψα-να των κε-κοι-μη-μέ-νων πα-τέ-ρων και α-δελ-φών της μο-νής.
Βρι-ζό-νι – Α-να-βα-τό-ριο. Βρί-σκε-ται βο-ρεί-ως της ά-νω κεν-τρι-κής ει-σό-δου της Μο-νής και χρη-σι-μο-ποι-εί-το για το χει-ρο-κί-νη-το α-νέ-βα-σμα των οι-κο-δο-μι-κών και πά-σης φύ-σε-ως υ-λι-κών αλ-λά και για το α-νέ-βα-σμα των πα-τέ-ρων της μο-νής πριν την κα-τα-σκευ-ή της κλί-μα-κας α-νό-δου (1922).

Στην εξωτερική όψη του νότιου τοίχου της τράπεζας της μονής ιστορήθηκε διά χειρός Βλασίου Τσοτσώνη (2008) η μεγάλων διαστάσεων παράσταση “Ο Βασιλεύς της Δόξης”, όπου στην ανώτερη ζώνη εικονίζεται ο Ιησούς εν μέσω Προφητών και Δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης, ενώ στην κατώτερη ζώνη παρίστανται αρχαίοι Έλληνες σοφοί (ποιητές, ιστορικοί και φιλόσοφοι), οι οποίοι με τον σπερματικό τους λόγο προετοίμασαν την ανθρωπότητα για την έλευση του Μεσσία Χριστού και για το έργο της σωτηρίας των ανθρώπων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΜΑΝΔΗΛΙΟΝ